

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 18 december 2018 met nummer RvVb-A-1819-0443
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0831-A

Verzoekende partijen	1. de heer Peter VERMEERSCH 2. Mevrouw Nancy LELEU vertegenwoordigd door advocaten Ludo OCKIER en Erinde DE LANGE met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 3
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 4 augustus 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 13 juli 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk van 24 oktober 2016 onontvankelijk verklaard.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk heeft aan Vincent HOLVOET (de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een architectenbureau op een perceel gelegen te 8500 Kortrijk, Aalbeeksesteenweg 27 met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummer 0072W8.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 6 november 2018.

De verzoekende partijen verschijnen schriftelijk. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De aanvrager dient op 15 juli 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een architectenbureau” op een perceel gelegen te 8500 Kortrijk, Aalbeeksesteenweg 27.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Kortrijk’, vastgesteld met koninklijk besluit van 4 november 1977, deels in woongebied en deels in parkgebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Kortrijk’, goedgekeurd op 20 januari 2006.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Solitaire vakantiewoningen - Interfluvium’, goedgekeurd op 25 juni 2015.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 24 oktober 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Het college beslist:

“ ...

8. TOETSING AAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING:

Functie:

De aanvraag heeft betrekking op het bouwen van een architectenkantoor. Het gebouw is gelegen binnen woongebied. De tuin is gedeeltelijk gelegen binnen woongebied, gedeeltelijk binnen parkgebied. Het gevraagde is verenigbaar met de gewestplanbestemmingen en met de omgeving.

Inplanting en bouwvolume:

Het poortgebouw wordt ingeplant langs de Aalbeeksesteenweg. De gevel van het poortgebouw wordt op de rooilijn voorzien, zoals de voorgevels van de naastliggende woningen.

Het architectenbureau wordt in de achterliggende zone voorzien. De achtergevel van het gebouw wordt op 3m afstand voorzien van de achterperceelsgrenzen van de woningen langs de Mgr. De Haerrelaan. Ten opzichte van de achterperceelsgrens van het perceel langs de Aalbeeksesteenweg met huisnummer 23 wordt een afstand van ongeveer 4m gehouden. Het volume is 21,95m breed en 7,45m diep. Het gebouw heeft een plat dak en heeft een hoogte van 3,20m. Gezien er voldoende afstand wordt gehouden ten opzichte van de perceelsgrenzen en gezien de bouwhoogte beperkt is, is de inplanting en het bouwvolume inpasbaar in de omgeving.

Verschijningsvorm:

Het poortgebouw is een hol kubusvormig element vervaardigd uit houten lamellen. De poort heeft een zwarte kleur. Het gebouw maakt de doorgang van auto's mogelijk. Deze ingreep is passend binnen het straatbeeld, dat bestaat uit aanééngesloten bebouwing.

Het kantoorgebouw wordt afgewerkt met beton of cementering in een lichtgrijze kleur. Er wordt buitenschrijnwerk voorzien met een zwarte kleur en een houten voordeur.

Het gevraagde is verenigbaar met de omgeving.

Toegankelijkheid:

De aanvraag heeft betrekking op een publiek toegankelijk gebouw. Aangezien de publiek toegankelijke oppervlakte kleiner is dan 150m², dient enkel de toegang tot de gebouwen te voldoen. Niveauverschillen mogen maximum twee cm bedragen, zoniet dienen deze overbrugd te worden met een helling met een hellingspercentage van maximum 10 procent.

Parkeerplaatsen en verkeersaantrek:

Voor een kantoor moet bij nieuwbouw minstens 1 autostaanplaats en 1 fietsstaanplaats per 50m² netto-vloeroppervlakte voorzien worden conform artikel 48 van de Algemene stedenbouwkundige verordening van de stad Kortrijk. Op het ontwerpplan worden meer dan drie staanplaatsen voorzien. Er is ook voldoende plaats om fietsen te stallen. De aanvraag voldoet aan artikel 48 van de Algemene stedenbouwkundige verordening van de stad Kortrijk.

Groen- en omgevingsaanleg:

De onbebouwde zone wordt deels ingericht als tuinzone. Hier wordt gras voorzien. Het andere gedeelte van de onbebouwde zone wordt grotendeels in grind aangelegd. Om ervoor te zorgen dat bouwblokken niet volledig dichtslippen en verhard worden, wordt gevraagd om de halfverhardingen en verhardingen tot een minimum te beperken. In de voorliggende aanvraag wordt de grindverharding niet tot het strikt noodzakelijke beperkt. De grindverharding ter hoogte van de achterperceelsgrenzen van de percelen langs de Aalbeeksesteenweg met huisnummers 25 en 27 is niet strikt noodzakelijk. Daarom wordt als voorwaarde aan de vergunning gekoppeld dat de grindverharding moet vervangen worden door beplanting.

Twee sparren met een geschatte hoogte van 13m worden gerooid. Gezien de bomen veel schaduw met zich meebrengen en er op die plek een kleinere boom voorzien wordt, is het gevraagde aanvaardbaar.

Publiciteit:

Het plaatsen van publiciteit bij een kantoor wordt afgetoetst aan artikel 60 van de Algemene stedenbouwkundige verordening van de stad Kortrijk. In de voorliggende aanvraag wordt de naam van het architectenbureau op het poortgebouw aangebracht. De tekst integreert zich in het gebouw. Het gevraagde is conform artikel 60 van de Algemene stedenbouwkundige verordening van de stad Kortrijk.

9. ALGEMENE CONCLUSIE:

Inzake de bouwaanvraag:

Gunstig met voorwaarden

10. BESLISSING:

Gunstig

**BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN
IN DE ZITTING VAN 24 OKTOBER 2016 HET VOLGENDE:**

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden :

Het advies van Agentschap Wegen en Verkeer, Gewestwiegendistrict 312 met datum 17.08.2016 en referentie 312/B/BAV/2016/3819 stipt na te leven;

Het advies van team Planning & Openbaar Domein met datum 06.09.2016 en referentie 2016-0878 stipt na te leven;

De grindverharding ter hoogte van de achterperceelsgrenzen van de percelen langs de Doorniksesteenweg met huisnummers 25 en 27 niet aan te leggen en te vervangen door beplanting;

Niveaueverschillen mogen maximum twee cm bedragen, zoniet dienen deze overbrugd te worden met een helling met een hellingspercentage van maximum 10 procent;

gedurende de volledige duur van de werken een beveiligde doorgang voor voetgangers op gelijk niveau en met een minimum vrije breedte van 1,5m te waarborgen;

het plat dak niet als terras aan te leggen en te gebruiken (enkel toegankelijk voor het gebruikelijk onderhoud);

alle bijkomende en/of vernieuwde rioleringen uit te voeren als een volledig gescheiden stelsel. Dit wil zeggen dat zowel de vuilwaterleiding als de hemelwaterleiding afzonderlijk

dienen aangesloten te worden op het openbaar rioleringsstelsel. De aanvrager dient hierbij de voornoemde leidingen aan te leggen tot tegen de rooilijn.

Overeenkomstig het algemeen waterverkoopreglement van de Vlaamse regering (08.04.2011), moet er vóór de aansluiting op de openbare riolering of vóór de indienstneming van het nieuwe gescheiden rioolstelsel, aan de Stad Kortrijk door de bouwheer een positief keuringsattest worden voorgelegd van het private waterafvoerstelsel. Dit attest moet afgeleverd worden door een keurder erkend door VLARIO (www.vlario.be) of de SVW (www.SVW.be);

de ingesloten sanitaire ruimten op afdoende wijze te verluchten;

het bijgevoegd attest inzake vloerpeil en inplanting, voldoende ondertekend, onmiddellijk na het uitzetten van het gebouw, terug te sturen naar Bouwen, Milieu en Wonen, Grote Markt 54 Kortrijk. De correcte inplanting van het gebouw met het te volgen vloerpeil conform met de afgeleverde bouwvergunning behoort tot de verantwoordelijkheid van de architect en de vergunninghouder(s);

...

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 23 juni 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 juli 2017 om dit beroep onontvankelijk te verklaren. Dit advies is identiek aan de bestreden beslissing.

De verwerende partij verklaart het beroep op 13 juli 2017 onontvankelijk. De verwerende partij beslist:

“ ...

ONTVANKELIJKHEID

Artikel 7.5.8 §2 lid 4 VCRO bepaalt dat beroepsdossiers die bij de deputatie worden betekend vanaf 1 september 2009 volledig worden behandeld overeenkomstig de regelingen vastgelegd bij of krachtens artikel 4.7.21 tot en met 4.7.25 van de VCRO, en haar uitvoeringsbesluiten.

Overeenkomstig artikel 4.7.21 §2 VCRO kan elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen, beroep instellen bij de deputatie.

Op 23/06/2017 heeft OCKIER ADVOCATEN, mters OCKIER LUDO & DE LANGE ERLINDE namens de heer en mevr. VERMEERSCH PETER - LELEU NANCY, Monseigneur De Haernelaan 42, 8500 Kortrijk beroep ingesteld tegen de beslissing van het schepencollege van KORTRIJK houdende toekenning van een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de heer HOLVOET VINCENT, tot het bouwen van een architectenbureau.

Artikel 4.7.21 §3 stelt dat het beroep op straffe van onontvankelijkheid ingesteld wordt binnen een termijn van dertig dagen die ingaat de dag na deze van aanplakking.

Het attest van aanplakking afgeleverd door het gemeentebestuur van Kortrijk vermeldt dat de bouwheer de vergunning heeft aangeplakt vanaf 21/02/2017.

Op grond van deze gegevens moet worden besloten dat de beroepstermijn van dertig dagen is ingegaan 22/02/2017 om te eindigen op 23/03/2017.

Het beroepschrift werd ingesteld per aangetekend schrijven dd. 23/06/2017. Hieruit volgt dat het beroepschrift laattijdig is ingediend.

Beroepsindiener betwist dat de aanplakking heeft plaatsgevonden. Zij voegt hiertoe getuigenverklaringen bij waaruit moet blijken dat de aanplakking niet correct is verlopen.

Artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO bepaalt dat het administratief beroep op straffe van onontvankelijkheid wordt ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat op “de dag na de startdatum van de aanplakking” voor het door een andere belanghebbende dan de aanvrager en de leidend ambtenaar ingesteld administratief beroep.

Artikel 4.7.23, § 4 VCRO bepaalt:

“Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt er over dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de uitdrukkelijke beslissing of van de kennisgeving van de stilzwijgende beslissing.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, § 2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.”

Het Grondwettelijk Hof overweegt met betrekking tot de aanplakking als vorm van bekendmaking van vergunningsbeslissingen in het arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011:

“ ...

B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs er van uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

Bovendien dient de bevoegde burgemeester er over te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af te geven (artikelen 133/48, § 2, en 133/52, § 4, en 133/55, § 4, 6° en 7°, van het decreet van 18 mei 1999, zoals vervangen bij het bestreden artikel 36). De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181). Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt.

...”

Het Grondwettelijk Hof beschouwt de aanplakking derhalve als een geschikte vorm van bekendmaking, mede omdat de gemeentelijke overheid over de aanplakking moet waken en ze attesteren.

Het kan niet betwist worden dat er een attest van aanplakking is opgemaakt die duidelijk de startdatum van de aanplakking bevat. Het attest is opgemaakt op basis van de verklaring op een foto's die zijn toegevoegd door de aanvrager. Het attest is wettelijk en er moet dan ook rekening gehouden worden met deze startdatum. Ook de Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft reeds meermaals geoordeeld dat het attest van aanplakking volstaat (RvVb, UDN 2015/0020, 31 augustus 2015):

“Zolang de Vlaamse Regering geen bijkomende, vormelijke en/of inhoudelijke, vereisten oplegt waaraan de aanplakking moet voldoen, kan de Raad alleen rekening houden met de bepaling van artikel 4.7.19, §2 VCRO en met de omstandigheid dat in redelijkheid moet aangenomen worden dat de aanplakking zichtbaar en leesbaar moet zijn vanaf de openbare weg.

De Raad kan, omwille van het ontbreken van een voldoende bewijs van het tegendeel, bijgevolg niet anders dan oordelen dat de decretaal voorgeschreven bekendmaking van het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning in dit dossier correct uitgevoerd is. Er zijn geen andere decretale verplichtingen om documenten bij te brengen waaruit een effectieve controle op de aanplakking blijkt.

Dat er op 17 maart 2015 een “staat van bevinding” opgesteld is of een „verklaring op eer” toegevoegd is, met foto’s waaruit de aanplakking blijkt, doet niet ter zake omdat het attest van aanplakking volstaat.

Nu de verzoekende partij niet aantoont dat de aanplakking niet correct gebeurd is en geen klacht heeft neergelegd wegens valsheid in geschrifte waaruit de onwettigheid van het attest van aanplakking kan blijken, moet de dag na deze van de aanplakking gehanteerd worden als aanvang van de termijn om administratief beroep in te stellen.”

Uit het attest blijkt dat de beslissing is aangeplakt op 21 februari 2017. De beroepstermijn is dan ook gestart op 22 februari 2017 en geëindigd op 24 maart 2017.

De beroepsindiener maakt niet aannemelijk dat de aanplakking niet conform de decretale bepalingen heeft plaatsgevonden (RvVb, A/1617/0823, 2 mei 2017). Decretaal wordt nergens bepaald dat in het attest ook moet vermeld worden dat de aanplakking 30 dagen heeft uitgehangen.

De beroepsindiener voegt enkele getuigenverklaringen bij om aan te tonen dat de aanplakking geen 30 dagen is blijven hangen. Deze verklaringen zijn echter tegenstrijdig, de ene persoon heeft de aanplakking 1 à 2 weken zijn uithangen, de andere persoon heeft het één dag gezien, nog een andere persoon heeft helemaal niets zien uithangen... Er kan dan ook geen rekening worden gehouden met tegenstrijdige verklaringen om de wettigheid van het attest aan te vechten. Bovendien bevestigen twee getuigen dat de aanplakking effectief is gebeurd.

Er is nergens decretaal bepaald dat de gemeentesecretaris verplicht ter plaatse moet gaan om de aanplakking te controleren. Het attest is opgemaakt op basis van de verklaring van eer en foto’s en is geldig.

Ook op dit punt heeft de Raad voor Vergunningsbetwistingen reeds duidelijk gesteld dat er geen bijkomende voorwaarden aan het attest kunnen gevoegd worden. Het is niet decretaal bepaald dat het attest ook de vermelding moet bevatten dat het effectief 30 dagen heeft uitgehangen. Zoals de Raad stelt, kan er enkel rekening worden gehouden met artikel 4.2.19, §2 VCRO (RvVb, A/1516/0105, 13 oktober 2015).

“Het is inderdaad aan de verzoekende partij om te bewijzen dat de aanplakking niet conform de decretale bepalingen heeft plaatsgevonden. Een loutere bewering dat de aanplakking niet werd opgemerkt is niet voldoende, net zomin als stellen dat nergens wordt vastgesteld dat de aanplakking geen dertig dagen heeft geduurd. Er worden door de verzoekende partij geen aanwijzingen verstrekt die zouden wijzen op enige onregelmatigheid bij de aanplakking, dan wel bij de attestering van de aanplakking.

Het wordt ook nergens decretaal vastgesteld dat in het attest van aanplakking ook moet vermeld staan dat de vergunning 30 dagen heeft uitgehangen of dat dit moet bewezen worden. Zoals reeds gezegd, kan enkel rekening gehouden worden met artikel 4.7.19, §2 VCRO en is er geen uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering. De beroepstermijn begint te lopen de dag na deze van aanplakking conform artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO.”

Er wordt geen sluitend bewijs geleverd dat de aanplakking niet conform de decretale bepalingen is gebeurd (RvVb, A/1516/1073, 10 mei 2016). Er moet dan ook rekening worden gehouden met het attest van aanplakking en dan kan enkel vastgesteld worden dat het beroep te laat is.

Om die reden dient dan ook te worden besloten dat het ingestelde beroepschrift onontvankelijk is.

Voorliggend beroepschrift loopt parallel met het beroepschrift dd. 23/06/2017 (nr. 2017-194) tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen dd. 13/02/2017 tot het bouwen van een kelder en rooien van 2 bomen, gelegen Aalbeeksesteenweg 27, 8500 Kortrijk en het beroepschrift dd. 23/06/2017 (nr. 2017-195) tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen dd. 9/12/2013 tot het kappen van bomen en plaatsen van een zwembad, aldaar gelegen. Deze beroepschriften zijn om dezelfde redenen onontvankelijk.

4B CONCLUSIE

Overwegende dat het beroep laattijdig werd ingesteld; dat om deze redenen het ingediende beroep onontvankelijk is.

(...)

BESLUIT:

Artikel 1: Het beroep ingesteld door OCKIER ADVOCATEN, mters OCKIER LUDO & DE LANGE ERLINDE namens de heer en mevr. VERMEERSCH PETER - LELEU NANCY, Monseigneur De Haernelaan 42, 8500 Kortrijk tegen de beslissing dd. 24/10/2016 van het college van burgemeester en schepenen te KORTRIJK houdende toekenning van een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de heer HOLVOET VINCENT, Monseigneur De Haernelaan 48, 8500 Kortrijk, tot het bouwen van een architectenbureau, gelegen Aalbeeksesteenweg 27, 8500 Kortrijk, wordt onontvankelijk verklaard.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen vorderen ook de vernietiging van de twee andere beslissingen van de verwerende partij van 13 juli 2017 waarbij hun administratieve beroepen onontvankelijk worden verklaard, meer bepaald tegen de stedenbouwkundige vergunning van 9 december 2013 voor het kappen van bomen en plaatsen van een zwembad en de stedenbouwkundige vergunning van 13 februari 2017 voor het bouwen van een kelder en rooien van twee bomen. Deze beroepen hebben als rolnummers 1617/RvVb/0829/A en 1617/RvVb/0830/A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN - ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen beroepen zich op de schending van artikel 4.7.19, §2 VCRO en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Volgens de verzoekende partijen bevat artikel 4.7.19, §2 VCRO een dubbele cumulatieve verplichting omtrent de aanplakking van de vergunningsbeslissing in eerste administratieve aanleg, met name de onafgebroken aanplakking gedurende 30 dagen en de verplichting van de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde om te waken over de correcte aanplakking binnen de tien dagen na ontvangst van de beslissing.

Met betrekking tot de onafgebroken aanplakking gedurende 30 dagen, zijn de verzoekende partijen van mening dat zij (minstens een begin van) bewijs voorleggen dat ontkracht dat de beweerde aanplakking gedurende 30 dagen onafgebroken zou hebben plaatsgevonden.

Zij brengen een brief bij van een omwonende van 21 december 2013 naar de stad Kortrijk waarin deze klaagde dat de aanplakking van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 9 december 2013 voor het kappen en bomen en plaatsen van een zwembad op hetzelfde perceel niet correct was verlopen, net als voor een eerdere aanvraag tot uitbreiding van de woning van de aanvrager.

Tevens blijkt uit recente verklaringen dat de bureaus bij twee recente vergunningen, waaronder de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de Stad Kortrijk van 24 oktober 2016 (de beslissing in eerste administratieve aanleg die aanleiding heeft gegeven tot de bestreden beslissing) geen aanplakking gezien zouden hebben, minstens niet gedurende 30 dagen. De andere vergunning betreft de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een kelder en rooien van twee bomen van 13 februari 2017.

Met betrekking tot de verplichting van de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde om te waken over de correcte aanplakking binnen de tien dagen na ontvangst van de beslissing, zijn de verzoekende partijen van mening dat het attest van aanplakking niet het bewijs kan leveren van een correcte regelmatige aanplakking. De stad Kortrijk zou zelf niet ter plaatse gaan om de aanplakking te controleren. Zij zou zich enkel baseren op de verklaring op eer van de aanvrager, al dan niet vergezeld van foto's van de aanplakking. De foto's gevoegd bij deze eerste verklaring op eer zijn nauwelijks leesbaar. Er zou door de aanvrager geen tweede verklaring op eer overgemaakt zijn aan de stad Kortrijk.

De verzoekende partijen verwijzen vervolgens naar een aantal arresten van de Raad waaruit zou blijken dat een attest dat louter is opgemaakt op basis van een verklaring op eer, zelfs als dit vergezeld was van een foto van aanplakking, maar zonder dat er daadwerkelijke effectieve controle was van de gemeente of stad, niet volstaat als een geldig attest en dus ook niet als bewijs van aanplakking.

Zij stellen dat zij nooit een bekendmaking hebben zien uithangen en verder dat het voor een omwonende feitelijk onmogelijk is om aan te tonen hoe het juist zat met de aanplakking, zeker wanneer de regelmatige aanplakking niet blijkt uit de stukken. De bewijslast die op de beroepsindieners rust aangaande het niet of niet correct aanplakken moet in alle redelijkheid gewogen worden.

De beroepstermijn kan niet verstrijken zonder dat eerst een reglementaire aanplakking is gebeurd.

2.

De verwerende partij meent allereerst dat het enige middel onontvankelijk is, daar uit het middel niet blijkt waarom de bestreden beslissing onwettig zou zijn. De motivering opgenomen in de bestreden beslissing wordt volgens de verwerende partij nergens aangehaald of weerlegd. De

verzoekende partijen trachten via de Raad het attest van aanplakking aan te vechten, wat niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort.

Verder stelt zij dat de getuigenverklaringen niet betrouwbaar zijn. Uit deze verklaringen blijkt dat de aanplakking wel degelijk is gebeurd maar er vervolgens blijkt dat dit slechts één dag zou zijn of twee weken. Er is veel onduidelijkheid en discussie maar er is geen duidelijk bewijs dat de aanplakking onwettig zou zijn verlopen.

3.

De verzoekende partijen stellen vast dat de verwerende partij de verplichting van de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde om te waken over de correcte aanplakking binnen de tien dagen na ontvangst van de beslissing niet bespreekt.

Als de stad Kortrijk uitdrukkelijk erkent niet ter plaatse gegaan te zijn en de verzoekende partijen vaststellen dat de foto(s) van aanplakking niet leesbaar zijn, dan is het volgens de verzoekende partijen duidelijk dat de aanplakking niet gecontroleerd werd.

Verder zijn de getuigen het eens dat er zeker niet gedurende 30 dagen werd aangeplakt, hetgeen nochtans wettelijk vereist is.

De getuigenverklaringen zouden elkaar ook niet tegen spreken: als de aanvrager slechts enkele dagen iets heeft uitgehangen kan het perfect zijn dat bepaalde getuigen deze (ultrakorte) aanplakking niet gezien hebben, terwijl de andere getuigen slechts korte tijd een aankondiging hebben zien hangen. De beperkte verschillen in de verklaringen van de getuigen zouden veeleer een teken van authenticiteit zijn dan dat zij twijfel zouden zaaien. De verzoekende partijen hebben ook gewezen op de klacht van een omwonende in 2013 – *in tempore non suspecto* - inzake de niet correcte aanplakking van de vergunning voor het zwembad.

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij meent dat het enige middel onontvankelijk is. Volgens de verwerende partij trachten de verzoekende partijen het attest van aanplakking aan te vechten, wat niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort.

Als administratief rechtcollege spreekt de Raad zich, overeenkomstig artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO, uit over beroepen die worden ingesteld tegen “vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning”.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘vergunningsbeslissingen’ betrekking heeft op de krachtens de VCRO genomen beslissingen in de vergunningsprocedure. Hieronder wordt niet enkel de toekenning of de weigering van een vergunning begrepen, maar ook bijvoorbeeld het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep (*Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, p. 195, nr. 570).

De Raad aanvaardt dat een wegens laattijdigheid onontvankelijk verklaard administratief beroep vatbaar is voor een beroep bij de Raad.

Het inhoudelijk onderzoek van de bestreden beslissing dient zich noodzakelijkerwijze te beperken tot de inhoud van deze beslissing, met name de vraag of de verwerende partij al dan niet terecht het administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk heeft verklaard. De

verzoekende partijen zijn van mening dat de aanplakking van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen niet op correcte wijze is gebeurd, waaruit volgt dat hun administratief beroep ten onrechte onontvankelijk zou verklaard zijn door de verwerende partij middels de bestreden beslissing. Het beroep is dan ook wel degelijk gericht tegen de bestreden beslissing.

De exceptie wordt verworpen.

2.

Artikel 4.7.19, §2 VCRO luidt als volgt:

“Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, § 2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.”

De Vlaamse Regering heeft (nog) geen bijkomende vormelijke, dan wel inhoudelijke vereisten opgelegd waaraan de aanplakking dient te voldoen.

Artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO bepaalt dat het administratief beroep bij de verwerende partij op straffe van onontvankelijkheid wordt ingesteld binnen een termijn van 30 dagen die voor belanghebbende derden, zoals de verzoekende partijen, ingaat de dag na de startdatum van de aanplakking.

De voorbereidende werken (Parl. St. VI. P., 2008-2009, stuk 2011, nr. 1, pp. 187-188, 557) stellen hieromtrent het volgende:

“Uitgangspunt voor de berekening van de beroepstermijn voor derden-belanghebbenden

...

De bewijslast om aan te tonen dat de aanvrager aan zijn aanplakkingsplicht heeft verzaakt, berust bij de persoon die het beroep instelt. Meestal zal dat gebeuren aan de hand van middelen die een vrije bewijswaarde hebben en die dus door de deputatie moeten worden gewaardeerd, het gaat dan bvb. om getuigenverklaringen of aanwijzingen waaruit een feitelijk vermoeden kan worden afgeleid.

Het is wenselijk dat op de aanplakkingsplicht een degelijk gemeentelijk overheidstoezicht wordt geïnstalleerd.”

3.

In het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 8/2011 van 27 januari 2011 wordt met betrekking tot de aanplakking als vorm van bekendmaking van vergunningsbeslissingen en als start voor de berekening van de beroepstermijn het volgende overwogen:

“ ...

Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking.

...

Met dit arrest heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van een vergunningsbeslissing.

4.

In zoverre de verzoekende partijen verwijzen naar een brief van een omwonende van 21 december 2013 naar de stad Kortrijk, stelt de Raad vast dat deze brief betrekking heeft op de aanplakking van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 9 december 2013 voor het kappen van bomen en plaatsen van een zwembad.

Deze brief heeft met andere woorden betrekking op een aanplakking in een andere vergunningsprocedure dan deze die heden voorligt ter beoordeling. De verzoekende partijen kunnen zich dan ook niet beroepen op dit stuk.

5.

De verzoekende partijen brengen het attest van aanplakking van 15 juni 2017 bij als stuk. In dit attest wordt bepaald dat een mededeling dat een vergunning werd verleend door het college van burgemeester en schepenen op 24 oktober 2016 werd aangeplakt op 21 februari 2017.

In een attest van aanplakking van dezelfde datum (15 juni 2017) wordt ook bepaald dat een mededeling dat een vergunning die werd verleend door het college van burgemeester en schepenen van 13 februari 2017 (met als voorwerp het bouwen van een kelder en rooien van twee bomen) werd aangeplakt op 21 februari 2017, dezelfde datum dus als vermeld in bovenvermeld attest met betrekking tot onderhavige zaak.

In het administratief dossier bevindt zich een verklaring van de indiener op een document getiteld 'eerste verklaring op eer' dat op 21 februari 2017 de bekendmaking van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 24 oktober 2016 werd aangeplakt op het betrokken perceel, waarbij de aanvrager stelt dat zij een duidelijke foto voegt van de effectieve aanplakking. Tevens zijn er twee foto's die een poort tonen met twee papieren met als titel 'mededeling van stedenbouwkundige vergunning' aangeplakt.

Tenslotte voegen de verzoekende partijen als stuk een e-mail van 19 juni 2017 aan de stad Kortrijk toe waarbij de vraag wordt gesteld of in de dossiers met betrekking tot de aanvragen respectievelijk met voorwerp het bouwen van een architectenbureau (onderhavig dossier) en het bouwen van een kelder en rooien van twee bomen enkel een eerste verklaring op eer werd opgesteld en waarbij genoteerd werd dat de stad Kortrijk niet ter plaatse is gegaan om de effectieve aanplakking te

controleren. Hierop wordt op 21 juni 2017 gereageerd door de stad Kortrijk door te stellen dat de secretaris of zijn gemachtigde de datum hanteert waarop de foto van aanplakking wordt bezorgd als controlemoment van aanplakking overeenkomstig de bepalingen van de VCRO.

Verder wordt een aantal getuigenverklaringen bijgebracht door de verzoekende partijen.

Getuige 1 stelt op 19 juni 2017 dat zij éénmaal een affiche heeft gezien in de Aalbeeksesteenweg, met name de bekendmaking van het bouwen van een kelder en het rooien van twee bomen, terwijl zij daar dagelijks langsgaat.

Getuige 2 stelt op 15 juni 2017 dat hij niet kan herinneren dat de bekendmaking omtrent het bouwen van een kelder en het rooien van twee bomen daar langer dan één à twee weken heeft gehangen. Hij heeft er nooit een andere bekendmaking gezien.

Getuige 3 verklaart op 10 juni 2017 dat hij nooit een affiche heeft gezien die werken aankondigde aan de ingang van de eigendom van de aanvrager gelegen achter zijn huis, noch te rekenen vanaf 24 oktober 2016, noch vanaf 13 februari 2017.

Getuige 4 verklaart op 10 juni 2017 dat hij nooit een affiche heeft gezien die werken aankondigde op de eigendom van de aanvrager, noch te rekenen vanaf 24 oktober 2016, noch vanaf 13 februari 2017.

Getuige 5 verklaart op 10 juni 2017 nooit een bouwvergunning gezien te hebben bij haar passage aan de poort.

6.

Uit 4.7.19, §2 VCRO en 4.7.21, §3, 3° VCRO volgt dat de VCRO voor derde belanghebbenden één vertrekpunt voorziet van hun vervalltermijn van 30 dagen om administratief beroep aan te tekenen tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen, met name de dag na deze van regelmatige aanplakking van de mededeling dat er in eerste aanleg een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd. Derhalve is het bewijs van de datum van regelmatige aanplakking cruciaal bij de beoordeling van de tijdigheid van het administratief beroep.

In zoverre de verzoekende partijen als derde belanghebbenden de datum van de regelmatige aanplakking betwist, en daarmee tevens de startdatum van hun beroepstermijn, dragen zij in beginsel de bewijslast ter zake. Zij moeten aantonen dan wel aannemelijk maken dat de aanplakking door de aanvrager niet geschiedde conform artikel 4.7.19, §2, lid 1 VCRO, dan wel niet op het tijdstip dat wordt vermeld in het attest van aanplakking conform artikel 4.7.19, §2, lid 3 VCRO. Zij dienen daartoe concrete elementen aan te voeren die kunnen wijzen op de ontstentenis van een regelmatige aanplakking, dan wel van een geldig attest van aanplakking vanaf een bepaalde datum.

Het attest van aanplakking in de zin van artikel 4.7.19, §2, lid 3 VCRO vormt een belangrijk bewijsmiddel om de datum van de regelmatige aanplakking aan te tonen, maar betreft niet het enige mogelijke bewijsmiddel, zoals onder meer blijkt uit de vaststelling dat artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO niet expliciet verwijst naar artikel 4.7.19, §2, lid 3 VCRO. De datum van regelmatige aanplakking kan desgevallend ook worden aangetoond dan wel worden betwist met andere bewijsmiddelen, die door de verwerende partij moeten worden geëvalueerd. Dit kan onder meer noodzakelijk zijn indien de bewijswaarde van het attest van aanplakking en de daarin opgenomen startdatum van aanplakking op basis van andere bewijsstukken in vraag wordt gesteld, doordat de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde heeft nagelaten om een geldig en bewijskrachtig attest van aanplakking op te maken waardoor de rechtszekerheid in het gedrang kan komen.

7.

De verzoekende partijen betwisten als derde belanghebbenden dat er *in casu* vanaf 21 februari 2017 een regelmatige aanplakking gebeurde, zoals vermeld in het attest van aanplakking van 15 juni 2017. Zij betwist de geldigheid van dit attest en stellen dat het attest niet geldt als bewijs van aanvang van hun beroepstermijn, gezien het louter zou zijn afgeleverd op basis van de verklaring op eer van de aanvrager.

In de bestreden beslissing wordt expliciet vermeld dat het attest werd opgemaakt op basis van de verklaring op eer en foto's.

De gemachtigde van de gemeentesecretaris kan in principe ook aan de hand van de bij de verklaring op eer gevoegde foto's verifiëren of de mededeling dat de bestreden vergunning werd verleend duidelijk zichtbaar en leesbaar werd aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft.

Artikel 4.7.19, §2, lid 2 VCRO verbindt immers geen concrete vormvereisten aan de plicht van de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde om erover te waken dat tijdig en regelmatig tot aanplakking wordt overgegaan. Hierbij is het evenwel minstens vereist dat de door de aanvrager bij haar verklaring op eer bijgebrachte foto's een duidelijk beeld geven van de conforme wijze waarop de mededeling is aangeplakt.

In het administratief dossier bevindt zich een verklaring van de indiener dat op 21 februari 2017 de bekendmaking werd uitgehangen aan de poort die uitgaat op de Aalbeeksesteenweg 27. Tevens zijn er twee foto's die de betrokken poort tonen waarop twee papieren met als titel 'mededeling van stedenbouwkundige vergunning' zijn aangeplakt. De verdere inhoud van deze papieren valt evenwel niet af te lezen op deze foto's.

Er bestaat dus twijfel omtrent de representativiteit van deze foto's en in de bestreden beslissing wordt expliciet vermeld dat het attest werd opgemaakt op basis van deze foto's. Bovendien heeft de verklaring op eer enkel betrekking op de startdatum van de aanplakking.

De bewijswaarde van het attest van aanplakking wordt daarenboven op basis van andere bewijsstukken in vraag wordt gesteld. De verzoekende partij voeren bijkomend elementen aan op basis waarvan twijfel kan rijzen of de betreffende mededeling gedurende een periode van 30 dagen duidelijk zichtbaar en leesbaar werd aangeplakt, met name vijf getuigenverklaringen.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat deze verklaringen tegenstrijdig zijn: de ene persoon heeft de aanplakking één à twee weken zijn uithangen, de andere persoon heeft het één dag gezien, nog een andere persoon heeft helemaal niets zien uithangen... Er kan volgens de verwerende partij geen rekening worden gehouden met tegenstrijdige verklaringen om de wettigheid van het attest aan te vechten.

De Raad stelt evenwel vast dat er drie getuigen nooit een aanplakking hebben opgemerkt en dat de andere getuigen spreken over één affiche met als voorwerp het bouwen van een kelder en rooien van twee bomen gedurende één dag of 'één à twee weken'. Op de foto's gevoegd bij de verklaring op eer zijn daarentegen twee afzonderlijke papieren met als titel 'mededeling van stedenbouwkundige vergunning' te zien.

Bovendien bevestigen alle getuigen dat de betreffende mededeling niet gedurende een periode van 30 dagen duidelijk zichtbaar en leesbaar werd aangeplakt.

Mogelijke incoherenties in de getuigenverklaringen zijn dan ook allerm minst van die aard dat de verwerende partij geen rekening zou kunnen houden met deze verklaringen.

Bovendien hebben de getuigen die wel een bekendmaking hebben opgemerkt verklaard dat deze bekendmaking betrekking heeft op een stedenbouwkundige vergunning met als voorwerp het bouwen van een kelder en het rooien van twee bomen en dus niet het bouwen van een architectenbureau, wat het voorwerp is van onderhavige vergunningsprocedure.

Mede rekening houdend met de moeilijkheid van een negatieve bewijslast, tonen de verzoekende partijen afdoende aan dat het attest van aanplakking in dit dossier niet volstaat en dat er twijfel is dat de betreffende mededeling gedurende een periode van 30 dagen duidelijk zichtbaar en leesbaar werd aangeplakt op regelmatige wijze.

Het middel is gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 13 juli 2017, waarbij de verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk van 24 oktober 2016 onontvankelijk verklaard.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 18 december 2018 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO